

Prejudiciālie jautājumi

Vai Padomes 2004. gada 13. decembra Direktīva 2004/114/EK ⁽¹⁾ par nosacījumiem attiecībā uz trešo valstu pilsoņu uzņemšanu studiju, skolēnu apmaiņas, prakses vai stažēšanās, nesaņemot atalgojumu, vai brīvprātīga darba nolūkā pamato saistošas tiesības uz studijām paredzētas vīzas un tai sekojošās uzturēšanās atļaujas izsniegšanu saskaņā ar šīs tā dēvētās studentu direktīvas 12. pantu, ja ir izpildīti “uzņemšanas nosacījumi”, t.i., 6. un 7. panta nosacījumi, un nav nekāda iemesla uzņemšanas atteikumam atbilstoši direktīvas 6. panta 1. punkta d) apakšpunktam?

⁽¹⁾ OV L 375, 12. lpp.

Lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu, ko 2013. gada 13. septembrī iesniedza *Administrativen sad — Varna (Bulgārija) — “Traum” EOOD/Direktor na Direksia “Obzhalvane i danachno osiguritelna praktika” — grad Varna pri Tsentralno Upravlenie na Natsionalnata Agentsia za Prihodite Varna*

(Lieta C-492/13)

(2013/C 344/83)

Tiesvedības valoda — bulgāru

Iesniedzējtiesa

Administrativen sad — Varna

Lietas dalībnieki pamata procesā

Prasītājs: “Traum” EOOD

Atbildētājs: Direktor na Direksia “Obzhalvane i danachno osiguritelna praktika” — grad Varna pri Tsentralno Upravlenie na Natsionalnata Agentsia za Prihodite Varna

Prejudiciālie jautājumi

1) Ja nosacījums atbrīvojumam no nodokļa atbilstoši direktīvas 138. panta 1. punktam ir izpildīts un nav izņēmuma gadījuma atbilstoši Direktīvas 139. panta 1. punkta otrajai daļai, tādā gadījumā, kāds ir pamattiesvedībā, kad ir atzīts, ka tas, ka preču ieguvējs nav “ZDDS reģistrēta persona” tika norādīts Savienības datu bankā pēc piegādes, tomēr prasītāja apgalvo, ka tā rīkojās ar vajadzīgo rūpību, saņemot ziņņas no šīs sistēmas, kas nav dokumentētas? Apstākļi, ka “no ZDDS reģistra izslēgtas personas” statuss ir reģistrēts vēlāk, izriet no nodokļu pārvaldes izdrukām/informācijas.

2) Ja administratīvajā praksē un judikatūrā tiek pārkāpti nodokļu neitralitātes, samērīguma un pašāvības aizsardzības

principi, saskaņā ar kuriem pārdevējam — nosūtītājam atbilstoši pārveidēšanas līgumam — ir pienākums konstatēt saņēmēja paraksta patiesumu un noskaidrot, vai parakstītājs ir sabiedrību — ieguvēju — pārstāvoša persona, tās darbinieks ar atbilstošu amatu vai pilnvarota persona?

3) Vai tādā lietā kā šī Direktīvas 2006/112/EK ⁽¹⁾ 138. panta 1. punktam ir tieša iedarbība, un vai valsts tiesa to drīkst tieši piemērot?

⁽¹⁾ Padomes 2006. gada 28. novembra Direktīva 2006/112/EK par kopējo pievienotās vērtības nodokļa sistēmu (OV L 347, 1. lpp.).

Prasība, kas celta 2013. gada 12. septembrī — Eiropas Komisija/Igaunijas Republika

(Lieta C-493/13)

(2013/C 344/84)

Tiesvedības valoda — igauņu

Lietas dalībnieki

Prasītāja: Eiropas Komisija (pārstāvji — G. Braun, L. Nicolae un L. Naaber-Kiviso)

Atbildētāja: Igaunijas Republika

Prasītājas prasījumi:

— atzīt, ka, Ekonomikas un komunikāciju ministrijai negarantējot efektīvu reglamentējošo funkciju strukturālu atdalīšanu no darbībām, kas ir saistītas ar īpašumtiesībām vai kontroli attiecībā uz uzņēmumiem, kuri nodrošina elektronisko komunikāciju tīklus un/vai pakalpojumus, Igaunijas Republika nav izpildījusi Eiropas Parlamenta un Padomes 2002. gada 7. marta Direktīvas 2002/21/EK par kopējiem reglamentējošiem noteikumiem attiecībā uz elektronisko komunikāciju tīkliem un pakalpojumiem ⁽¹⁾ 3. panta 2. punktā paredzētos pienākumus;

— piespriest Igaunijas Republikai atlīdzināt tiesāšanās izdevumus.

Pamati un galvenie argumenti

Komisija uzskata, ka uz Ekonomikas un komunikāciju ministriju attiecas Eiropas Parlamenta un Padomes 2002. gada 7. marta Direktīvas 2002/21/EK par kopējiem reglamentējošiem noteikumiem attiecībā uz elektronisko komunikāciju tīkliem un pakalpojumiem (Pamatdirektīva) 2. panta g) punktā definētais jēdziens “valsts pārvaldes iestāde” un tai ir piemērojami Pamatdirektīvas 3. panta noteikumi, it īpaši attiecībā uz šī panta 2. punktā minēto strukturālo atdalīšanu.

Papildus reglamentējošajiem uzdevumiem Igaunijas Republikas Ekonomikas un komunikāciju ministrija veicot arī darbības, kas ir saistītas ar īpašumtiesībām vai kontroli attiecībā uz uzņēmumiem, kuri nodrošina elektronisko komunikāciju tīklus un/vai pakalpojumus. To veicot, neesot garantēta šo abu funkciju efektīva strukturāla atdalīšana, tādēļ esot pārkāpts Pamatdirektīvas 3. panta 2. punkts.

(¹) OV L 108, 33. lpp.

Lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu, ko 2013. gada 16. septembrī iesniedza *Symvoulio tis Epikrateias* (Grieķija) — *Agrooikosystemata EPE/Ypourgos Oikonomias kai Oikonomikon* (Ekonomikas un finanšu ministrs), *Ypourgos Agrotikis Anaptyxis kai Trofimon* (Lauksaimniecības attīstības un pārtikas produktu ministrs), *Perifereia Thessalias* (*Perifereiaki Enotita Magnisias*) (Tesālijas reģions, Magnēzijas reģionālā iestāde)

(Lieta C-498/13)

(2013/C 344/85)

Tiesvedības valoda — grieķu

Iesniedzējtiesa

Symvoulio tis Epikrateias

Lietas dalībnieki pamata procesā

Prasītāja: *Agrooikosystemata EPE*

Atbildētāji: *Ypourgos Oikonomias kai Oikonomikon* (Ekonomikas un finanšu ministrs), *Ypourgos Agrotikis Anaptyxis kai Trofimon* (Lauksaimniecības attīstības un pārtikas produktu ministrs), *Perifereia Thessalias* (*Perifereiaki Enotita Magnisias*) (Tesālijas reģions, Magnēzijas reģionālā iestāde)

Prejudiciālais jautājums

Vai, lai pastāvētu tiesības izmantot Regulā (EEK) Nr. 2078/92 (¹) un Regulā (EK) Nr. 746/96 (²) paredzēto ilgtermiņa shēmu lauksaimniecības zemes atstāšanai atmatā, ir jābūt lauksaimnieka statusam vai arī pietiek ar to, ka attiecīgās personas uzņemas ekonomisko risku par shēmā iekļauto zemnieku saimniecību, par kuras pārvaldību tās ir atbildīgas?

(¹) Padomes 1992. gada 30. jūnija Regula (EEK) Nr. 2078/92 par lauksaimnieciskās ražošanas metodēm, kas atbilst vides aizsardzības un lauku ainavas saglabāšanas prasībām (OV L 215, 85. lpp.).

(²) Komisijas 1996. gada 24. aprīļa Regula (EK) Nr. 746/96, ar ko paredz sīki izstrādātus noteikumus par to, kā piemērot Padomes Regulu (EEK) Nr. 2078/92 par lauksaimnieciskās ražošanas metodēm, kas atbilst vides aizsardzības un lauku ainavas saglabāšanas prasībām (OV L 102, 19. lpp.).

Prasība, kas celta 2013. gada 18. septembrī — Eiropas Komisija/Luksemburgas Lielhercogiste

(Lieta C-502/13)

(2013/C 344/86)

Tiesvedības valoda — franču

Lietas dalībnieki

Prasītāja: Eiropas Komisija (pārstāvji — F. Dintilhac, C. Soulay)

Atbildētāja: Luksemburgas Lielhercogiste

Prasītājas prasījumi:

— konstatēt, ka piemērojot PVN likmi 3 % apmērā digitālajām grāmatām (vai elektroniskajām grāmatām), Luksemburgas Lielhercogiste nav izpildījusi pienākumus, kas tai ir uzlikti saskaņā ar PVN direktīvas (¹) 96.-99., 110. un 114. pantu, tos lasot kopsakarā ar šīs direktīvas II un III pielikumu un tās īstenošanas regulu (²);

— piespriest Luksemburgas Lielhercogistei atlīdzināt tiesāšanās izdevumus.

Pamati un galvenie argumenti

Komisija izvirza vienu iebildumu, lai pamatotu savu prasību par to, ka ar valsts tiesību aktiem, saskaņā ar kuriem elektroniskajām grāmatām no 2012. gada 1. janvāra tiek piemērota ļoti samazināta likme 3 % apmērā, nav ievērota PVN direktīva.

Komisija uzskata, ka samazinātās PVN likmes piemērošana nav saderīga ar PVN direktīvas 96. un 98. panta formulējumu, ciktāl šāda likme var tikt piemērota vienīgi preču piegādei un pakalpojumu sniegšanai, kas paredzēti šīs direktīvas III pielikumā. Tā kā šajā pielikumā nav tieši minēta elektronisko grāmatu piegāde, tad tām nevar tikt piemērota samazinātā PVN likme. To turklāt apstiprinot 98. panta 2. punkta otrās daļas formulējums, kurā tieši ir izslēgta samazinātās PVN likmes piemērošana elektroniski sniegtajiem pakalpojumiem, kā arī to apstiprinot tas, kas PVN komiteja ir pieņēmusi pamatnostādnes, saskaņā ar kurām samazinātās PVN likmes nav piemērojamas elektronisko grāmatu piegādēm.

Komisija arī uzskata, ka uz samazināto likmi 3 % apmērā, kas ir mazāka par minimālo likmi 5 % apmērā, kura ir paredzēta PVN direktīvas 99. pantā, nevarot attiecināt PVN direktīvas 110. pantā paredzēto atkāpi, un minētā samazinātā likme neatbilstot šīs pašas direktīvas 114. pantam.

(¹) Padomes 2006. gada 28. novembra Direktīva 2006/112/EK par kopējo pievienotās vērtības nodokļa sistēmu (OV L 347, 1. lpp.).

(²) Padomes 2011. gada 15. marta Īstenošanas regula (ES) Nr. 282/2011, ar ko nosaka īstenošanas pasākumus Direktīvai 2006/112/EK par kopējo pievienotās vērtības nodokļa sistēmu (OV L 77, 1. lpp.).